

10 Martie

Duminica a XXXV a după Cincizecime. A înfricoșătoarei judecăți. *Lăsatul sec de carne.* Sfinții martiri Codrat din Corint și cei împreună cu el.

UTRENIA

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. Impărate ceresc...

Poporul: Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...

Preotul: Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!

Preotul: Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi,

totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Cei șase psalmi ai Utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat,

și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.
Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.
Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.
Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeul meu.
Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.
A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.
Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,
Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsat peste mine mâna Ta.
Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.
Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.
Rănile mele miros urât și-s pline de puroi,

din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aştept,
şi durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
şi nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar duşmanii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult
decât mine

şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeuul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât ania Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, întru adevărul Tău,
auzi-mă, întru dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adsu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.
Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.
Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.
Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.
Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădărdit.
Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.
Învăță-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeu meu.
Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.
Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.
Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că lumină sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întuneric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlântat de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțime de îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțeleghător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeu mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile

noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noas-tre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată,

nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a

cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvântătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății

tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, într-o mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi într-o desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: Cu pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru sfânt lăcașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 7

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 4. Piatra, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul

s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 7

Stricat-ai cu Crucea Ta moartea, deschis-ai tâlharului raiul; plângerea purtătoarelor de mir ai schimbat-o, și apostolilor a propovădui le-ai poruncit, că ai înviat, Hristoase Dumnezeule, dăruind lumii mare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Născătoarei, Al Învierii, glas 7

Ca ceea ce ești vistieria învierii noastre, pe cei ce nădăjduiesc în tine, Prealăudată, scoate-i din prăpastie și din adâncul greșelilor; că tu, născând mântuirea, pe cei vinovați de păcat i-ai mântuit; ceea ce mai înainte de naștere ai fost fecioară, și în naștere fecioară, și după naștere ai rămas tot fecioară.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Primul rând de Sedelne ale glasului 7, din Octoih

Viața în mormânt a zăcut și pecetea pe piatră s-a pus, ca pe un împărat adormit ostașii au păzit pe Hristos și îngerii L-au mărit ca pe un Dumnezeu fără de moarte, și femeile au strigat: **Î**nviat-a Domnul, dând lumii mare milă.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Cel ce cu îngroparea Ta cea de trei zile ai prădat moartea, și pe omul cel stricat cu scularea Ta cea purtătoare de viață l-ai înviat Hristoase Dumnezeule ca un iubitor de oameni, mărire Ție.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Pe Cel ce S-a răstignit pentru noi și a înviat Hristos Dumnezeu, și a surpat puterea morții, neîncetat roagă-L de Dumnezeu Născătoare Fecioară, ca să mântuiască sufletele noastre.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne

păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 7, din Octoih

Pecetluit fiind mormântul, viață din groapă ai răsărit Hristoase Dumnezeule, și ușile fiind încuiate, înaintea ucenicilor ai stat, Învierea tuturor, Spirit drept printr-înșii înnoindu-ne nouă, după mare mila Ta.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

La mormânt au alergat femeile cu lacrimi, mir purtând și ostașii străjuindu-Te pe Tine, Împăratul tuturor, au grăit între ele: Cine va prăvăli nouă piatra? Înviat-a Îngerul sfatului celui mare călcând moartea, Atotputernice Doamne, mărire Ție.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Bucură-te ceea ce ești plină de daruri de Dumnezeu Născătoare Fecioară, limanul și folosirea neamului omenesc, că din tine S-a întrupat Mântuitorul lumii; că una ești Maică și Fecioară pururea binecuvântată și preamărită. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască pace la toată lumea.

Polieleul

Psalmul 134

Robii, robii Domnului! Aliluia.
Lăudați numele Domnului, lăudați, robi, pe
Domnul! Aliluia.
Cei ce stați în casa Domnului, în curțile casei
Dumnezeului nostru.

Lăudați pe Domnul că este bun Domnul, cântați
numelui Lui că este bun.

Că pe Iacob și-a ales sieși Domnul,
Pe Israel spre moștenire Lui.

Că eu am cunoscut că mare este Domnul,
Și Dumnezeu nostru peste toți dumnezeii.

Toate, câte a voit Domnul, a făcut,
În cer și pe pământ, în mări și în toate adâncurile.
Ridicând nori de la marginea pământului,
Fulgerele spre ploaie le-a făcut, cel ce scoate
vânturile din visteriile sale.

Cel ce a bătut cele întâi născute ale Egiptului, de la
om până la dobitoc,

Trmis-a semne și minuni în mijlocul tău, Egipte,
Lui Faraon și tuturor slujitorilor lui.

Cel ce a bătut neamuri multe și a ucis împărați
tari.

Pe Sion împăratul Amoreilor și pe Og împăratul
Basanului, și toate împărățiile lui Hanaan.

Și pământul lor l-a dat moștenire, moștenire lui
Israel poporului său.

Doamne, numele tău e în veac și pomenirea Ta în
neam și neam.

Că va judeca Domnul pe poporul Său și de robii
săi se va îndura.

Idolii neamurilor, argint sunt și aur, lucruri de
mâini omenești.

Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor vedea.
Urechi au și nu vor auzi, că nu este suflare în gura
lor.

Asemenea lor să fie cei ce fac acestea, și toți cei ce
nădăjduiesc într-înșii.

Casa lui Israel, binecuvântați pe Domnul,
Casa lui Aron, binecuvântați pe Domnul,
Casa lui Levi, binecuvântați pe Domnul,
Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe
Domnul,
Binecuvântat este Domnul din Sion,
Cel ce locuiește în Ierusalim.

Psalmul 135

Mărturisiți-vă Domnului, că e bun, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Mărturisiți-vă Dumnezeului dumnezeilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Mărturisiți-vă Domnului domnilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce singur face minuni mari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a făcut cerurile cu înțelegere, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a întărit pământul peste ape, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce însuși a făcut luminătorii cei mari,
Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Soarele spre stăpânirea zilei, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Luna și stelele spre stăpânirea nopții, Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.
Celui ce a bătut Egiptul cu cei întâi-născuți ai lor,
Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și a scos pe Israel din mijlocul lor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Cu mână tare și cu braț înalt, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Celui ce a împărțit Marea Roșie întru despărțiri,
Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și a trecut pe Israel prin mijlocul ei, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și a aruncat pe Faraon și puterea Lui în Marea
Roșie, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Celui ce a trecut pe poporul Său în pustie, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Celui ce a bătut împărați mari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și a ucis împărați tari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Pe Sion, împăratul Amoreilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și pe Og, împăratul Vasanului, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și pământul lor l-a dat moștenire, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Moștenire lui Israel robului Său, Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.
Că întru necazul nostru și-a adus aminte de noi
Domnul, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și ne-a scăpat de dușmanii noștri, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Cel ce dă nutremânt la tot trupul, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia,
Mărturisiți-vă Dumnezeului cerului, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Psalmul 136

La râul Babilonului, acolo am șezut și am plâns,
când ne-am adus aminte de Sion.

În sălcii, în mijlocul lor, am atârnat harfele
noastre.

Că acolo ne-au întrebat pe noi, cei ce ne-au robit,
cuvinte de cântări.

Și cei ce ne-au robit pe noi: Cântare de mărire
cântați-ne nouă din cântările Sionului!

Cum vom cânta cântarea Domnului în pământ
străin?

De te voi uita, Ierusalime, uitată să fie dreapta
mea!

Să se lipească limba mea de gâtulejul meu,
de nu-mi voi aduce aminte de tine:

De nu voi pune Ierusalimul, început al veseliei
mele.

Adu-ți aminte, Doamne, de fiii lui Edom,
din ziua Ierusalimului,
de cei care ziceau: Zdrobiți-l, zdrobiți-l, până în
temeliile lui.

Fiica Babilonului, ticăloasa! Fericit este cel care va
răsplăti ție după fapta ta, care ai făcut nouă.

Fericit este cel care va apuca și va lovi pe pruncii
tăi de piatră. *Aliluia, Aliluia, Aliluia!*

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă
îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine
între cei morți socotit fiind, și puterea morții
stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe
Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă
îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi
amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce
a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir;
vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că
Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă
îndreptările tale.

Foarte de dimineată Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguiri a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsle a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Închinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi întru o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață

la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine,
Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

**Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului
nostru, mărire ție.**

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne
rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne
păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata,
mărita Doamna noastră de Dumnezeu-
Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți
sfînții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și
toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o
dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Ipacoiul glasului 7

Cel ce ai luat chipul nostru și ai răbdat Crucea trupește, mântuiește-mă cu învierea Ta, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Antifoanele glasului 7

Antifonul I

Robia Sionului dintru înșelăciune ai întors-o, și pe mine Mântuitorule mă viază, scoțându-mă din robia patimii.

Cel ce seamănă în austru rele pătimiri, posturi cu lacrimi, Acesta va secera mănunchi de bucurie ale hranei vieții celei deapănare.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. **Amin.**

Prin Spiritul Sfânt, izvorul dumnezeieștilor vistierii, din care este înțelepciunea, înțelegerea, frica, Aceluia lauda, mărirea, cinstea și puterea.

Antifonul II

De n-ar zidi Domnul casa sufletului, în deșert ne-am osteni, că fără de Acela nici lucrarea nici cuvântul nu se săvârșește.

Pentru rodul pântecelui sfinții, prin mișcarea Spiritului, odrăslesc dogme părintești ale moștenirii fiești.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt împreună toate sunt, că mai-nainte de toate este Dumnezeu, Domnia tuturor, lumină neapropiată, viață a tuturor.

Antifonul III

Cei ce se tem de Domnul căile vieții aflând, acum și pururea se vor ferici, cu mărire nestricată.

Împrejurul mesei tale ca niște odrasle văzând pe fii tăi, bucură-te și te veselește, aducându-i pe aceștia lui Hristos, începătorule al turmei.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt este adâncul darurilor, bogăția măririi, adânc mare de judecăți, ca întocmai mărit cu Tatăl și cu Fiul este, și cinstit.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 7

Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu, uita pe săracii Tăi până în sfârșit.

Stih: **M**ărturisi-mă-voi Ție, Doamne cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu, uita pe săracii Tăi până în sfârșit.

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Preotul: **C**ă sfânt ești Dumnezeu nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 7

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: **Ș**i pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: **Î**nțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **D**in Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Ioan, citire:

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: **S**ă luăm aminte.

Evanghelia Învierii a VII-a. Evanghelia după Ioan (20, 1-10)

În ziua cea dintâi a săptămânii, dis-de-dimineață, pe când era încă întuneric, Maria Magdalena a venit la mormânt și a văzut piatra ridicată de pe mormânt. Atunci a alergat și a venit la Simon Petru și la celălalt discipol, pe care-l iubea Isus, și le-a zis: Au luat pe Domnul din mormânt și nu știm unde L-au pus. Deci, au ieșit Petru și celălalt discipol și veneau la mormânt. Și cei doi alergau împreună, dar celălalt discipol, alergând înainte, mai repede decât Petru, a sosit cel dintâi la mormânt. Și, aplecându-se, a văzut giulgiurile puse jos, dar n-a intrat. A sosit după el Simon Petru și a intrat în mormânt și a văzut giulgiurile puse jos, iar mahrama, care fusese pe capul lui Isus, nu era pusă împreună cu giulgiurile, ci deosebi înfășurată, într-un loc. Atunci a intrat și celălalt discipol, care sosise întâi la mormânt, și a văzut și a crezut. Căci încă nu știau Scriptura, că Isus trebuia să învie din morți. Și s-au întors discipolii iarăși la ai lor.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat.

Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o lăudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeu nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput

și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;

spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;

bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele

și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule

și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta

și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale

și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale

și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,

Dumnezeul mântuirii mele;

bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide

și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;

arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;

inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,

și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,

prinosul și arderile de tot;

atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 8

Ușile pocăinței deschide-mi mie, Dătătorule de viață! Că aleargă spiritul meu la Biserica Ta cea sfântă, purtând lăcaș al trupului cu totul întinat; ci, ca un îndurat, curățește-mă cu mila milostivirii Tale.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În calea mântuirii îndreptează-mă, de Dumnezeu Născătoare, căci cu păcate grozave mi-am întinat sufletul, și cu lenevire viața mea toată am cheltuit-o. Ci, cu rugăciunile tale, mântuiește-mă de toată necurăția.

Stih, glas 6

Miluiște-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

La mulțimea faptelor mele celor rele cugetând eu, păcătosul, mă cutremur de înfricoșătoarea zi a Judecății; ci, îndrăznind la mila milostivirii Tale, ca David strig Ție: Miluiște-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta!

Preotul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale

cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot laudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale precuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurările, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

CANOANELE

**Canonul Învierii glasului 7, din Octoih.
Canonul Născătoarei de Dumnezeu, din
Octoih.**

**Canonul Triodului
Catavasiile Triodului, glas 6**

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 7

Irmos:

Cu voia Ta, Doamne într-o învârtoșare pământescă s-a schimbat firea apelor cea mai-nainte lesne vărsătoare, pentru aceasta neudat pedestru trecând Israil, cântă Ție cântare de biruință.

Osânditu-s-a tirania morții prin lemn cu moartea Ta cea nedreaptă, fiind Tu osândit Doamne, pentru aceasta domnul întunericului pe Tine nebiruindu-Te, după dreptate s-a izgonit.

Iadul de Tine apropiindu-se, și cu dinții neputând să sfărâme trupul Tău, la fălci s-a zdrobit. Pentru aceasta Mântuitorule, dezlegând durerile morții, ai înviat a treia zi.

A Născătoarei:

Dezlegatu-s-au durerile strămoașei Eva, că scăpând de dureri, fără ispită bărbătească ai născut. Pentru aceasta arătat Născătoare de Dumnezeu știindu-te preacurată, toți te mărim.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Fecioară, care ai născut Adâncul milostivirii, luminează sufletul meu cu strălucirea ta cea purtătoare de lumină, ca după vrednicie să laud adâncul minunilor tale.

Cuvântul, văzându-ne răniți cu săgeata păcatului, ca un făcător de bine spre noi S-a milostivit. Drept aceasta Cel mai presus de Dumnezeire negrăit S-a împreunat cu trupul cel din tine Preacurată.

Făcutu-s-a, după ce s-a cuprins de moarte, firea stricăcioasă și muritoare a oamenilor, Preacurată; iar tu zămislind Viața, pe aceasta din stricăciune la viață ai întors-o.

Canonul Triodului

Mă cutremur cugetând la ziua cea înfricoșătoare a venirii Tale, celei cu totul de negrăit, și cu frică mai înainte o văd; ziua în care vei șede să judeci pe cei vii și pe cei morți, Dumnezeuul meu, Atotputernice.

Când vei veni, Dumnezeule, cu mii și zeci de mii de puteri cerești ale îngerilor, învredniceștemă, Hristoase, și pe mine, ticălosul, a Te întâmpina pe nori.

Vino, suflete al meu, de ia aminte la ziua aceea și la ceasul în care Dumnezeu de față va veni, și te tânguește și plângi, ca să te afli curat în ceasul cercetării.

Mă îngrozește și mă înfricoșează focul cel nestins al gheenei, viermele cel cumplit, scrâșnirea dinților; ci slăbește și-mi lasă greșelile, și în starea cea dimpreună cu aleșii Tăi, Hristoase, rânduiește-mă.

Glasul Tău cel dorit, care va chema la bucurie pe sfinții Tăi, să-l aud și eu, ticălosul, și să aflu nespusa desfătare a împărăției cerești.

Să nu intri cu mine la judecată, aducând faptele mele, cercetând cuvintele și îndreptând pornirile. Ci cu îndurările Tale, trecând cu vederea răutățile mele, mântuiește-mă, Atotputernice.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Unime în trei ipostasuri, preastăpânitoare, Domnie a tuturor preadesăvârșit-stăpânitoare, Stăpânie peste toate, Tu însuși mântuiește-ne pe noi, Părinte și Fiule și Spirite Preasfinte.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cine a născut fiu neșemănat după legea părintească? Pe Acesta dar Îl naște Tatăl fără de maică. Preamărită minune! Că tu ai născut, Curată, pe Dumnezeu și omul.

Cântarea I a Catavasiilor Triodului, glas 6

Ajutor și acoperitor s-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu, și-L voi preamări pe El, Dumnezeul părintelui meu, și-L voi înălța pe El, căci cu mărire S-a preamărit.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 7

Irmos:

Cel ce ai întărit din început cerurile cu cuvântul Tău cel atotputernic Doamne Mântuitorule, și cu Spiritul cel atotlucrător și dumnezeiesc toată puterea lor, pe piatra cea neclintită a mărturisirii Tale mă întărește.

Tu suindu-Te pe lemn pentru noi, durere ai răbdat de voie îndurate Mântuitorule, și ai suferit rană de pace pricinuitoare și de mântuire credincioșilor, prin care Milostive toți ne-am împăcat cu Părintele Tău.

Tu Hristoase m-ai curățit de rană pe mine cel rănit la suflet de mușcarea balaurului, și mi-ai arătat lumină mie celui ce zăceam dedemult într-un întuneric și în stricăciune, că prin Cruce în iad coborându-Te, împreună m-ai înviat.

A Născătoarei:

Pentru rugăciunile Maicii Tale celei neispitite de bărbat dă pace lumii Mântuitorule, și

poporului dăruiește-i biruință asupra vrăjmașilor, și măririi Tale celei nespuse învrednicește pe cei ce Te măresc pe Tine.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Balaurul târându-se, din Eden pe mine cu pofta în Dumnezeirii amăgindu-mă, m-a aruncat în pământ. Iar Cel milostiv și din fire milostiv îndurându-Se, m-a îndumnezeit, sălășluindu-Se în pântecele tău Maică Fecioară și asemănându-Se mie.

Binecuvântat este rodul pântecelui tău Fecioară Născătoare de Dumnezeu bucuria tuturor, că ai născut bucurie la toată lumea și veselie cu adevărat, care risipește întristarea păcatului, Mireasă a lui Dumnezeu.

Viață veșnică și lumină Născătoare de Dumnezeu Fecioară și pace ne-ai născut nouă, care războiul oamenilor cel dedemult către Tatăl și Dumnezeu, l-a potolit cu credința și cu mărturisirea darului.

Canonul Triodului

Domnul vine, și cine va suferi frica Lui? Cine se va arăta feței Lui? Ci fii gata, o, suflete, spre întâmpinarea Lui.

Mai înainte să apucăm să plângem, și să ne împăcăm cu Dumnezeu mai înainte de sfârșit, că înfricoșător este divanul la care toți cu capetele plecate vom sta.

Miluieste-mă, Doamne, miluieste-mă, strig Ție, când vei veni cu îngerii Tăi, să răsplătești tuturor după vrednicia faptelor.

Cum voi răbda mânia de neîndurat a judecății Tale, Doamne, neascultând porunca Ta? Ci să Te înduri de mine în ceasul judecății.

Întoarce-te, suspină, ticăloase suflete, mai înainte până ce va lua sfârșit priveliștea vieții, până nu-ți va închide Domnul ușa cămării.

Păcătuit-am, Doamne, ca nimeni altul dintre oameni, greșind mai mult decât tot omul; ci mai înainte de judecată fii mie milostiv, Iubitorule de oameni.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Treime neamestecată, nezidită, fire fără început, Ceea ce ești lăudată în trei fețe, mântuiește-ne pe noi, cei ce ne închinăm cu credință stăpânirii Tale.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Odrăslit-ai, Preacurată, cu naștere fără de sămânță, pe Cuvântul cel viu, Care S-a întrupat în pântecele tău, dar nu S-a schimbat. Mărire nașterii tale, Maica lui Dumnezeu.

**Cântarea a III a a Catavasiilor Triodului,
glas 6**

Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale inima mea, care se clatină, că singur ești sfânt și drept.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Sedealna Triodului, glas 6

Gândesc la ziua cea înfricoșătoare și plâng pentru faptele mele cele viclene; cum voi răspunde Împăratului celui nemuritor și cu ce îndrăzneală mă voi uita la Judecătorul, eu, dezmiertatul? Milostive Părinte, Fiule Unule-Născut și Spirite Sfinte, mântuiește-mă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

În valea plângerii, în locul pe care l-ai rânduit, când vei șede, Milostive, să faci judecată dreaptă, să nu vădești cele ascunse ale mele, nici să mă rușinezi înaintea îngerilor; ci Te milostivește, Dumnezeuule, și mă miluiește.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Născătoarei de Dumnezeu, glas 6

Nădejdea lumii cea bună, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, a ta singură și neînfricată ajutorare cer; milostivește-te spre poporul cel lipsit de apărare și roagă pe milostivul Dumnezeu

să mântuiască sufletele noastre de toată certarea, ceea ce ești una binecuvântată.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 7

Irmos:

Auzit-am taina iconomiei Tale, Hristoase Dumnezeu, a Celui ce sânurile părintești nu le-ai lăsat, și pe pământ Te-ai coborât și Te-am preamărit, Unule, Iubitorule de oameni.

Spatele Său l-a dat spre bătaie, Cel ce S-a întrupat din Fecioară; greșind robul, S-a bătut Stăpânul cel nevinovat, dezlegând păcatele mele.

Stând la judecată înaintea judecătorilor celor fărădelege, ca un osândit Se face vinovat, și cu mână de țărână se lovește peste obraz, Cel ce a zidit pe om ca un Dumnezeu, și pământul îl judecă cu dreptate.

A Născătoarei:

Ca o Maică cu adevărat a lui Dumnezeu roagă pe Făcătorul și Fiul tău cu totul fără prihană, să mă îndrepteze la limanul mântuirii al măritei voii Lui.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Prealăudată, ceea ce aleasă toată și bună te-ai arătat lui Dumnezeu, mai-nainte de zidire, cu strălucirea vărsării tale de lumină, pe cei ce te laudă, luminează-i.

Pe Dumnezeu oamenilor L-ai născut Curată, întrupat din curate sânghiurile tale, pe Cel ce mântuiește de păcate multe, pe cei ce te laudă cu dragoste și te cinstesc pe tine Maică Fecioară.

Firea cea cuvântătoare jertfește acum cu sfințenie Celui ce a răsărit din tine Prealăudată, învățându-se taina cea negrăită a nașterii tale, Preafericită.

Canonul Triodului

Sosit-a ziua, iată înaintea ușilor este judecata; suflete, priveghează! Aici împărații împreună și domnii, bogații și săracii se vor aduna și își va lua fiecare om după vrednicia faptelor.

Întru a sa rânduială, sihastrul și arhiereul, bătrânul și tânărul, sluga și stăpânul, vor fi

cercetați; văduva și fecioara vor fi întrebate; ci vai atunci de toți cei ce nu vor avea viață nevinovată.

Nemitarnică este judecata Ta, neînșelat divanul Tău de graiul cel meșteșugit, că nu ascunde vorba cea iscusită a ritorilor dreptatea, nici nu o amăgește aducerea de martori; că la Tine, Dumnezeule, cele ascunse ale tuturor stau de față.

Să nu vin la pământul plângerii, să nu văd locul întunericului, Hristoase al meu, Cuvinte, nici legându-mă de mâini și de picioare să fiu lepădat afară din camera Ta, având îmbrăcămintea nesticăciunii întinată, eu, nevrednicul.

Când vei despărți pe păcătoși de cei dreپți, judecând lumea, rânduiește-mă a fi una din oile Tale, alegându-mă dintre capre, Iubitorule de oameni, ca să aud glasul Tău cel binecuvântat.

Când se va face întrebare de lucruri și când se vor deschide cărțile, ce vrei să faci, o ticăloase suflete? Ce vrei să răspunzi la judecată, neavând

roade de dreptate, ca să aduci lui Hristos, Ziditorul tău?

Auzind cuvântul cel cu plângere al bogatului în văpaia chinurilor, plâng ticălosul și mă tânguiesc, în aceeași osândă fiind, și mă rog: Miluiește-mă, Mântuitorul lumii, în vremea judecății.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Pe Fiul din Tatăl și pe Spiritul Sfânt preamăresc, ca din soare lumina și raza; însă pe Fiul după naștere, că și născut este, iar pe Spiritul Sfânt după purcedere, că și purces este; pe dumnezeiasca Treime cea împreună fără început, Căreia se închină toată făptura.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fecioară, prunc născând și curăția păzind, tu cinstită te-ai arătat, născând pe Dumnezeu și omul, pe Același în amândouă chipurile; minunea ta, Fecioară Maică, înspăimântează tot auzul și cugetul.

Cântarea a IV a a Catavasiilor Triodului, glas 6

Auzit-a profetul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut, că aveai să Te naști din Fecioară, și oamenilor să Te arăți, și a zis: Auzit-am glasul Tău și m-am temut, mărire puterii Tale, Doamne!

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 7

Irmos:

Noapte neluminoasă necredincioșilor ești Hristoase, iar credincioșilor luminare întru desfătarea dumnezeieștilor Tale cuvinte. Pentru aceasta la Tine alerg și laud Dumnezeirea Ta.

Pentru robii Tăi Te-ai vândut Hristoase, și ai răbdat lovire pricinuitoare de mântuire celor ce-Ți cântă: La Tine alerg și laud Dumnezeirea Ta.

Cu dumnezeiască puterea Ta, Hristoase, prin slăbiciunea trupului pe cel tare l-ai surpat și pe mine biruitor morții Mântuitorule, prin înviere

A Născătoarei:

Pe Dumnezeu L-ai născut Maică curată, întrupat din tine cu dumnezeiască cuviință, Prealăudată, pentru că n-ai cunoscut pat bărbătesc, ci din Spiritul Sfânt ai născut.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Scară văzând Iacob întărită spre înălțime, chipul tău celei neispitite de nuntă, cu taină s-a învățat, că prin tine Dumnezeu cu oamenii S-a împreunat, Preacurată Stăpână.

Izbăvire veșnică prin tine Fecioară acum aflând, cu osârdie strigăm către tine: Bucură-te Mireasă dumnezeiască, și de lumina ta bucurându-ne Prealăudată, cu cântări te laudăm.

Pe tine una Mirele în mijlocul spinilor crin aflându-te Fecioară, strălucind cu strălucirea curăției și cu lumina fecioriei, ceea ce ești cu totul fără prihană, Mireasă te-a luat.

Canonul Triodului

Cutremur nepovestit și frică va fi acolo; că va veni Domnul, și împreună cu Dânsul, lucrul fiecăruia dintre oameni. Și cine, dar, de aici, nu se va plânge?

Râul cel de foc mă tulbură, mă topește, mă roade scrâșnirea dinților și întunericul adâncului; deci, în ce chip și cum voi face să înduplec pe Dumnezeu?

Iartă, Doamne, pe robul Tău, ca nu cândva să mă dai chinuitorilor celor amari, îngerilor celor cumpliti, între care nu se poate afla acolo odihnă.

Domnul și conducătorul dimpreună acolo, bogatul și cel neținut în cinste, cel mare împreună și cel mic, se vor îndrepta întocmai; ci vai fiecăruia, care nu va fi gata.

Slăbește, lasă, Doamne, și iartă câte Ți-am greșit Ție, și să nu mă arăți acolo înaintea

îngerilor, în osânda focului și a rușinii celei fără de sfârșit.

Fie-Ți milă, cruță, Doamne, zidirea Ta; greșit-am Ție, iartă-mă; că din fire curat numai Tu ești și altul afară de Tine nimeni nu este fără întinăciune.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Una în fire, pe Tine, Treime Te laud, Care ești fără de început, necuprinsă de minte, stăpânitoare, împărătească Unime, preadesăvârșit Dumnezeu, și lumină, și viață, și făcătoare a lumii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Întru cinstită nașterea ta cea mai presus de fire, legile firii în chip arătat se dezleagă; că fără de sămânță ai născut pe Dumnezeu Cel născut din Tatăl mai înainte de veci.

Cântarea a V a a Catavasiilor Triodului, glas 6

De noapte alergând eu, Iubitorule de oameni, Te rog luminează-mă și mă îndreptează și pe mine spre poruncile Tale și mă învață, Mântuitorule, să fac voia Ta.

Canonul Învierii

Cântarea VI, glas 7

Irmos:

Cel ce înot în valul grijilor lumești și mă înec de păcatele cele împreună înotătoare, și la fiara cea stricătoare de suflet mă arunc, ca Iona Hristoase strig Ție, dintru adâncul cel purtător de moarte scoate-mă.

Adușu-și-au aminte de Tine sufletele cele încuiate și lăsate în iad ale dreptilor, și de la Tine mântuire cereau, pe Care prin Cruce Hristoase le-ai dat, la cei dedesubt venind ca un milostiv.

Spre casa ta cea însuflețită și nefăcută de mâini, care se stricase cu patimile, a privi iarăși ceata apostolilor s-a deznădăjduit, ci mai presus

de nădejde închinându-se, pretutindenea înviat
Te-a propovăduit.

A Născătoarei:

Chipul negrăitei nașterii tale, ceea ce ești cu totul fără prihană, Fecioară, Mireasă dumnezeiască, care a fost pentru noi, cine din oameni va putea să-l spună? Că Dumnezeu Cuvântul necuprins fiind, împreunându-Se cu tine trup din tine S-a făcut.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Chipurile legii și prorociile proorocilor arătat mai-nainte te-au vestit, Curată, că vrei să naști pe Făcătorul de bine a toată zidirea, pe Cel ce a făcut bine în multe feluri și în multe chipuri, celor ce te laudă cu credință.

Pe Adam cel întâi zidit, care cu sfatul ucigătorului de oameni s-a înstrăinat dedemult de dumnezeiasca desfătare a raiului, tu cea neispită de nuntă iarăși l-ai întors, născând pe Cel ce ne-a izbăvit pe noi din călcarea poruncii.

Cel ce cu dumnezeiască voie și cu puterea cea ziditoare toate le-a alcătuit din ce n-au fost, din pântecul tău, Curată, a ieșit și pe cei dintru întunericul morții cu strălucirile cele prea dumnezeiește stăpânitoare i-a luminat.

Canonul Triodului

La înfricoșătoarea Ta venire Hristoase, când Te vei arăta din cer, și se vor pune scaunele, și se vor deschide cărțile, să-Ți fie milă, atunci, Mântuitorule, de zidirea Ta.

Acolo nimic nu va putea ajuta, fiind judecător Dumnezeu; nici învățătura, nici meșteșugul, nici mărirea, nici prieteșugul; fără numai puterea ta, cea din fapte, o suflete al meu!

Acolo împreună va fi domnul și conducătorul, săracul și bogatul, suflete! Nici tată, nici mamă nu vor putea ajuta, nici frate nu va putea izbăvi de osândire.

Cugetând la înfricoșătoarea întrebare a Judecătorului, suflete, îngrozește-te de aici,

gătește-ți răspunsul, ca să nu fii osândit în legăturile cele veșnice.

Să nu aud, Doamne, zicându-mi-se: Ia-ți al tău! Și să fiu îndepărtat de la Tine; nici: Du-te în locul cel blestemat! Ci să aud glasul cel dorit al dreptilor.

Din porțile iadului mântuiește-mă, Doamne; mântuiește-mă din prăpastie și din întunericul cel adânc, din cele de dedesubt ale pământului și din focul cel nestins, și de oricare altă pedeapsă veșnică.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Dumnezeirea, Unimea Treimii o laud; pe Tatăl și pe Fiul și pe Dumnezeiescul Spirit, putere a unei Stăpânii ce se desparte în trei ipostasuri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tu ești ușa, prin care singur Isus, Fiul tău, a trecut, Cel ce a intrat și a ieșit, și cheile fecioriei nu le-a stricat, Curată; Cel ce a zidit pe Adam.

Cântarea a VI a a Catavasiilor Triodului, glas 6

Strigat-am cu toată inima mea către milostivul Dumnezeu, și m-a auzit din iadul cel mai de jos, și a scos din stricăciune viața mea.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Triodului, glas 1

Când vei veni, Dumnezeule, pe pământ cu mărire și toate se vor cutremura, și râul cel de foc înaintea divanului va curge, cărțile se vor deschide și cele ascunse se vor vădi; atunci să mă mântuiești de focul cel nestins și să mă învrednicești a sta de-a dreapta Ta, Judecătorule preadrepte.

Icos

De înfricoșătorul Tău divan aducându-mi aminte, preabunule Doamne, și de ziua judecății mă înfricoșez și mă tem, vădit fiind de cugetul meu. Când vei șede pe scaunul Tău și vei face cercetare, atunci nimeni nu va putea tăgădui păcatele, adevărul vădindu-le, și frica cuprinzându-l. Că tare va suna atunci focul gheenei, și păcătoșii vor scrâșni; ci mă miluiește, mai înainte de sfârșit, și mă iartă, Judecătorule preadrepte.

Sinaxar

În această zi, Duminica XXXV după Cincizecime, se face amintirea, celei de a doua venirii, întru mărire, a Domnului nostru Isus Hristos.

Cu iubirea Ta de oameni cea negrăită, Hristoase Dumnezeule, învrednicește-ne de glasul Tău cel dorit, numără-ne în rândul celor de-a dreapta Ta și Te îndură de noi. Amin.

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 7

Irmos:

Cuptorul, cel ce ardea cu foc de demult, tinerii izvorâtor de rouă l-au arătat, pe unul Dumnezeu laudându-L și zicând: Cel preainălțat Dumnezeul părinților, și preamărit.

Prin lemn s-a omorât Adam de voie, neascultare făcând, însă cu ascultarea lui Hristos iarăși s-a înnoit, că pentru mine S-a răstignit Fiul lui Dumnezeu cel preamărit.

Pe Tine, Hristoase, Cel ce ai înviat din mormânt, toată zidirea Te laudă, că Tu celor din iad viață le-ai înflorit, morților înviere, celor dintru întuneric lumină, Cea ce ești preamărit.

A Născătoarei:

Bucură-te fiica lui Adam celui stricat: Bucură-te una Mireasă a lui Dumnezeu: Bucură-te prin care stricăciunea s-a gonit ceea ce ai născut pe Dumnezeu. Pe Carele roagă-L Curată, să ne mântuim noi toți.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Pe tine Fecioară ceea ce ți-ai agonisit podoabă în multe feluri poleită, te-a iubit Ziditorul tău și Domnul cel preaînălțat, Dumnezeul părinților și preamărit.

Se curățește Fecioară, Isaia cărbunele dedemult primindu-l, cu închipuire pe Cel născut din tine văzându-L, pe Dumnezeul părinților Cel preaînălțat și preamărit.

Chipurile dedemult ale dumnezeieștii nașterii tale dumnezeieștii prooroci văzându-le cu bucurie laudând strigau: Cel preaînălțat Dumnezeuul părinților și preamărit.

Canonul Triodului

Să cădem, credincioșilor, și să plângem mai înainte de judecata aceea; când cerurile vor pieri, stelele vor cădea și tot pământul se va clătina; ca să aflăm milostiv, la sfârșit, pe Dumnezeuul părinților.

Nemitarnică va fi întrebarea, înfricoșătoare va fi acolo judecata, unde înaintea Judecătorului nu se va tăinui nimic, unde nu va fi cu puțință părtinirea cu daruri; ci fie-Ți milă de mine, Stăpâne, și mă apără de mânia Ta cea înfricoșătoare.

Domnul vine să judece, cine va suferi arătarea Lui? Înfricoșează-te, ticăloase al meu suflet, înfricoșează-te, și-ți gătește lucrurile tale spre ieșirea ta; ca să afli milostiv și îndurat pe Însuși Dumnezeuul părinților.

Focul cel nestins mă tulbură și îngrozirea cea amară a viermilor; iadul cel stricător de suflet mă sperie, și îndeajuns de umilit nicidecum nu mă fac; ci, Doamne, Doamne! mai înainte de sfârșit, întărește-mă cu frica Ta.

Cad înaintea Ta și aduc Ție, ca niște lacrimi, graiurile mele. Greșit-am, cum nici păcătoasa n-a greșit, și fărădelege am făcut ca nimeni altul pe pământ; ci Te îndură, Stăpâne, spre făptura Ta, și iarăși mă cheamă.

Întoarce-te, căiește-te, descoperă cele ascunse, zi lui Dumnezeu, Celui ce toate le știe: Tu știi ascunsurile mele, unule Mântuitorule; Tu însuși mă miluiește, precum cântă David, după mare mila Ta.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Pe trei ca pe unul, într-o ființă, și unul în trei fețe laud; acestea sunt: Tatăl și Fiul și Sfântul Spirit; o putere, o voie și o lucrare; un Dumnezeu întreit-sfânt, o împărăție singură stăpânitoare.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ieșit-a Dumnezeu, cel preafrumos, din cămara pântecelui tău, ca un împărat îmbrăcat cu haină țesută de Dumnezeu, înroșită în vopsea cea de taină a preacuratului tău sânge, ceea ce nu știi de mire, și împărățește tot pământul.

Cântarea a VII a a Catavasiilor Triodului, glas 6

Greșit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici am păzit, nici am făcut precum ai poruncit nouă. Ci nu ne părăsi pe noi până în sfârșit, Dumnezeul părinților.

Canonul Învierii Cântarea VIII, glas 7

Irmos:

Rugul cel nears împreunându-se cu focul în Sinai, pe Dumnezeu cunoscut L-a făcut lui Moise celui zăbavnic la limbă și gângav, și pe cei trei tineri râvna lui Dumnezeu cântăreți nebiruiți de foc i-a arătat. Toate lucrurile Domnului pe

Domnul lăudați, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Preacuratul Miel cel cuvântător junghiindu-Se pentru lume, au încetat prinoasele cele după lege și ca un Dumnezeu fără de păcat, pe aceasta a curățit care strigă pururea: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Nefiind fără de stricăciune mai-nainte de patimă, trupul nostru cel luat de Făcătorul după patimă și după înviere, neapropiat de stricăciune s-a alcătuit, și pe cei muritori îi înnoiește, care strigă: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați și-L preaînălțați întru toți vecii.

A Născătoarei:

Ata curăție cea cu totul fără prihană Fecioară spurcăciunea și uriciunea lumii o a curățit și te-ai făcut pricină împăcării noastre către Dumnezeu Preacurată. Pentru aceasta Fecioară toate lucrurile te binecuvântăm, și te preaînălțăm întru toți vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Prin strălucirea nașterii tale cu străină cuviință lumea ai luminat, de Dumnezeu Născătoare, că pe Cel cu adevărat Dumnezeu în brațele tale L-ai purtat, pe Cel ce luminează pe credincioșii care strigă pururea: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați și-L preainălțați întru toți vecii.

Lăudăm Curată cu bunăcredință pântecelul tău, care a încăput negrăit pe Dumnezeu întrupat, pe Cel ce a dat tuturor credincioșilor lumina cunoștinței de Dumnezeu, celor ce strigă pururea: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați, și-L preainălțați întru toți vecii.

Cu razele luminii tale fă în chipul luminii pe cei ce te laudă pe tine Născătoare de Lumină, Maica lui Dumnezeu Curată, că cort al Luminii te-ai arătat, care luminezi cu lumina pe cei ce strigă pururea: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați-L, și-L preainălțați întru toți vecii.

Canonul Triodului

Cugetând la întâmpinarea înfricoșătoarei Tale veniri celei de a doua, Doamne, mă cutremur

de certarea Ta, mă tem de mânia Ta și strig Ție: Mântuiește-mă de ceasul acela în veci.

Când vei judeca Tu, Dumnezeule, toate, cine dintre pământenii, fiind înconjurați de patimi, va putea suferi? Că atunci focul cel nestins și viermele cel neadormit va cuprinde în veci pe cei osândiți.

Când vei chema toată suflarea laolaltă, ca să iei seama, Hristoase, mare frică va fi atunci, mare nevoie, deoarece numai faptele singure vor ajuta în veci.

Judecătorule a toate, Dumnezeul meu și Doamne, fă să aud atunci glasul Tău cel dorit, să văd lumina Ta cea mare, să privesc la corturile Tale, să mă uit la mărirea Ta, bucurându-mă întru toți vecii.

Drepte Judecătorule, Mântuitorule, miluiește-mă și mă scapă de focul și de îngrozirea ce am să întâmpin pe dreptate la judecată; lasă-mi

mai înainte de sfârșit mântuire, prin fapta cea bună și prin pocăință.

Când vei șede Judecătorule, ca un milostiv, și vei arăta Hristoase înfricoșătoare mărirea Ta, o, ce frică va fi atunci, cuptorul arzând, și toți temându-se de judecata cea nesuferită.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Spiritul Sfânt
Dumnezeu,

Pe un Dumnezeu după ființă cinstesc, trei fețe laud după deosebire; altele, dar nu de alt fel; că Dumnezeirea una este, în trei fețe: Tatăl și Fiul și Dumnezeiescul Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Din luminatul tău pân-tece ieșind Hristos, ca un mire din cămară, a luminat lumină mare celor din întuneric; pentru că strălucind Soarele dreptății, lumea a luminat, Curată.

Cântarea a VIII a a Catavasiilor Triodului, glas 6

Stih: Să laudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preainălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Pe Cel pe care-L preamăresc oștile cerești, și de Dânsul se înfricoșează Heruvimii și Serafimii, toată suflarea și făptura laudați-L, binecuvântați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 3:** Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 4:** Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 5:** Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai

născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 7

Irmos:

Ceea ce nu prin ispitirea stricăciunii ai purtat în pânțe și Cuvântului, Celui întrutot meșter trup i-ai împrumutat, Maică neispită de bărbat Fecioară de Dumnezeu Născătoare, lăcașul Celui nesuferit, încăperea Celui nemărginit, a Făcătorului tău, pe tine te mărim.

Toți cei cu socoteli străine, care adăugați Dumnezeirii patimă, astupați-vă gurile, că pe Domnul măririi răstignit cu trupul și nerăstignit

cu firea cea dumnezeiască, ca pe Unul în două firi
Îl mărim.

Cei ce ați lepădat învierea trupurilor, la mormântul lui Hristos venind, învățați-vă, că a murit și iarăși s-a sculat trupul Dătătorului de viață, spre încredințarea învierii celei de apoi, pe care nădăjduim.

A Treimii:

Nu Treime a dumnezeirilor ci a Fețelor, nici Unime a Fețelor, ci a Dumnezeirii cinstind, tăiem pe cei ce o despart pe Aceasta, și amestecăm iarăși pe cei ce îndrăznesc a face amestecare împotriva Acesteia, pe Care o mărim.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

De bucurie veșnică și de veselie pricinuitoare nouă te-ai arătat pururea Fecioară Curată, care ai purtat în pânțece pe Mântuitorul, pe Cel ce mântuiește cu adevărul și cu Spiritul cel dumnezeiesc pe cei ce-L cinstesc ca pe un Dumnezeu.

Cântând David strămoșul tău Preacurată, pe tine chivot al dumnezeieștii sfințenii te numește, care mai presus de fire ai încăput pe Dumnezeu cel ce șade în sânurile cele părintești pe Carele neîncetat credincioșii Îl mărim.

Cu adevărat mai presus de toată zidirea ești, Fecioară, că pe Ziditorul tuturor trupește L-ai născut nouă. Pentru aceasta ca o Maică a însuși Stăpânului porți stăpânește asupra tuturor biruința.

Canonul Triodului

Domnul vine ca pe păcătoși să-i pedepsească, pe drepti să-i mântuiască; să ne înfricoșăm și să plângem, și să luăm simțire de ziua aceea în care, descoperind cele nearătate și cele ascunse ale oamenilor, va răsplăti după vrednicie.

Înfricoșatu-s-a și s-a îngrozit Moise văzându-Te din spate; dar eu, ticălosul, cum voi suferi văzând fața Ta atunci, când vei veni din cer; Ci să-Ți fie milă de mine, Doamne, și cu îndurare să cauți spre mine.

Daniel s-a temut de ceasul cercetării, iar eu ticălosul ce voi pătimi, Doamne, venind la acea zi înfricoșătoare? Ci îmi dă, mai înainte de sfârșit, cu plăcere a sluji Ție, ca să dobândesc împărăția Ta.

Focul se pregătește, viermele se rânduiește; cinstea veseliei, iertarea, lumina cea neînserată, bucuria dreptilor. Deci, cine este acel fericit, ca să scape de chinul celor dintâi, și să moștenească cele de al doilea?

Să nu mă întorcă de la fața Ta, Doamne, mânia urgiei Tale, nici să aud glasul Tău cel de blestem trimițându-mă în foc; ci să intru în bucuria cămării Tale celei nesticăcioase și eu atunci, cu Sfinții Tăi.

Mintea mi s-a rănit, trupul mi s-a trândăvit, mi se îmbolnăvește spiritul, cuvântul a slăbit, viața mi s-a omorât, sfârșitul este lângă uși. Pentru aceasta, ticălosul meu suflet, ce vei face când va veni Judecătorul să cerceteze ale tale?

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Unule, Născătorule al unuia, Părinte al Fiului celui Unul-Născut și unule Fiule al Unuia, lumină și strălucirea luminii, și unule Spirite Sfinte, numai al unuia Dumnezeu, Care ești cu adevărat Domn al Domnului; o, Treime, unime sfântă, mântuiește-mă pe mine, cel ce grăiesc despre Dumnezeirea Ta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Minunea nașterii Tale mă uimește, ceea ce ești cu totul fără prihană; spune cum ai zămislit fără sămânță pe Cel necuprins? Cum ai rămas fecioară, născând ca o maică? Acest lucru peste fire cu credință primindu-l, închină-te Celui născut, căci câte le voiește le și poate.

Cântarea a IX a a Catavasiilor Triodului, glas 6

Nașterea zămislirii celei fără sămânță este netălmăcită, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestruciat, că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta, pe tine, toate neamurile, ca pe o Maică mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a VII-a. A Învierii

Că au luat pe Domnul, spunând Maria, au alergat la mormânt Simon Petru, și alt cunosător al lui Hristos, pe care-l iubea; și au grăbit acei doi, și au aflat giulgiurile înăuntru goale zăcând, iar marama capului era la o parte de ele; pentru aceasta iarăși au tăcut, până ce au văzut pe Hristos.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Luminătoarea Triodului

La ziua cea înfricoșătoare a judecății și a măririi Tale celei negrăite gândind, mă îngrozesc cu totul, Doamne, și tremurând strig cu frică: Când vei veni, Hristoase Dumnezeuule, cu mărire pe pământ, ca să judeci toate câte sunt, atunci să mă mântuiești de toată pedeapsa pe mine, ticălosul, învrednicindu-mă a sta de-a dreapta Ta, Stăpâne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

La ceasul cercetării și al venirii celei înfricoșătoare a Stăpânului celui iubitor de

oameni gândind, cu totul mă cutremur și, întristându-mă, strig către Tine, preadrepte Judecătorul meu și Unule mult-Îndurate: Primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

La Stichoavnă (Stihirile laudelor)

Stihirile Laudelor Învierii, glas 7, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. *(Ps. 148, 1)*

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. *(Ps. 148, 2)*

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. *(Ps. 149, 9)*

Înviat-a Hristos din morți, dezlegând legăturile morții, binevestește pământule bucurie mare, lăudați ceruri mărirea lui Dumnezeu.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Isus, Unuia, Celui fără de păcat.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Învierii lui Hristos închinându-ne nu încetăm. Că însuși ne-a mântuit pe noi de fărădelegile noastre, Sfânt este Domnul Isus, Cel ce a arătat învierea.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Ce vom răsplăti Domnului, pentru toate care ne-a dat ? Că pentru noi Dumnezeu este între oameni; pentru firea cea stricată, Cuvântul trup S-a făcut și S-a sălășluit întru noi; către cei nemulțumitori, Făcătorul de bine; către cei robiți, Eliberatorul, către cei ce ședea întru întuneric, Soarele dreptății; pe Cruce, Cel fără patimă, în iad lumina, în moarte viața, învierea pentru cei căzuți. Către Carele să strigăm: Dumnezeul nostru mărire Ție.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Porțile iadului le-ai sfărâmat Doamne, și stăpânia morții ai surpat cu puternică tăria Ta; și împreună ai sculat pe morții cei ce dormeau din veac într-un întuneric, cu dumnezeiască și mărită învierea Ta, ca Împăratul tuturor și Dumnezeu atotputernic.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Stihirile de laudă ale Triodului, glas 3

Gândesc la ziua aceea și la ceasul când avem să stăm toți goi ca niște osândiți înaintea nemitarnicului Judecător; că atunci trâmbița va suna tare, și temeliiile pământului se vor clătina, și morții din morminte vor învia, și toți de o vârstă se vor face; și cele ascunse ale tuturor vor sta de față înaintea Ta. Și vor plânge și se vor tângui și în focul cel mai din afară vor merge cei ce nici odinioară nu s-au pocăit; iar ceata dreptilor va intra, în bucurie și în veselie, în camera cerească.

Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 137, 1)

O, ce ceas va fi atunci, și ce zi înfricoșătoare, când va șede Judecătorul pe scaunul cel înfricoșător! Cărțile se vor deschide, și faptele se vor vădi, și cele ascunse ale întunericului se vor arăta; îngerii vor alergera împrejur, adunând toate neamurile. Veniți de auziți împărați și domni, cei robiți și cei liberi, păcătoșii și dreptii, bogații și cei săraci, că vine Judecătorul, Cel ce va să judece toată lumea. Și cine va putea sta înaintea feței Lui, când îngerii vor sta vădind lucrurile, cugetele și gândurile cele din noapte și cele din zi? O, ce ceas va fi atunci! Ci mai înainte de sosirea sfârșitului, sârguiește-te suflete, strigând: Dumnezeule, întoarce-mă și mă mântuiește ca un îndurat.

Veseli-mă-voi și mă voi bucura întru Tine, cânta-voi numele Tău, Preaînalte. (Ps. 9, 2)

Glas 8

Daniel prorocul, bărbatul doririlor fiind, dacă a văzut puterea lui Dumnezeu, așa a strigat: Judecătorul a șezut și cărțile s-au deschis. Vezi, suflete al meu, de postești, nu defăima pe vecinul tău. Ferește-te de bucate, dar nu osândi pe fratele tău; ca nu cumva fiind trimis în foc, să te topești ca ceara; ci fără împiedicare să te ducă Hristos întru împărăția Sa.

**Scoală-Te, Doamne, Dumnezeuul meu!
Înalță-se mâna Ta! Nu uita pe săracii Tăi până la
sfârșit. (Ps. 9, 32)**

Glas 1

Să ne curățim mai înainte pe noi, fraților, cu împărăteasa virtuților; că iată a venit, aducându-ne nouă bogăție nepieritoare; potolește umflarea poftelor și împacă cu Stăpânul pe cei ce au greșit. Pentru aceasta cu veselie să o primim pe dânsa, strigând lui Hristos Dumnezeu; Cel ce ai înviat din morți păzește-ne neosândiți pe noi, cei ce Te mărim pe Tine, Cel ce singur ești fără de păcat.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

A Triodului, glas 1

Să ne curățim mai înainte pe noi, fraților, cu împărăteasa virtuților; că iată a venit, aducându-ne nouă bogăție nepieritoare; potolește umflarea poftelor și împacă cu Stăpânul pe cei ce au greșit. Pentru aceasta cu veselie să o primim pe dânsa, strigând lui Hristos Dumnezeu; Cel ce ai înviat din morți păzește-ne neosândiți pe noi, cei ce Te slăvim pe Tine, Cel ce singur ești fără de păcat.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară: că prin cel ce s-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât, și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând strigăm: Bine ești cuvântat, Hristoase Dumnezeul nostru, cel ce bine ai voit așa, mărire ție.

Preotul: **Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire.
Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție, Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lauda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților
noștri,

și laudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

**Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 8

Înviat-ai din mormânt, și legăturile iadului le-ai rupt, stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din cursele potrivnicului scăpându-i. Arătându-te pe tine Apostolilor tăi, i-ai trimis la propovăduire, și printr-înșii pacea ta ai dăruit lumii, unule mult milostive.

Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur.

Dacă după doxologia mare nu se intră în Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci urmează ecteniile și dezlegarea deplină (Apolisul).

Preotul: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N.), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N.) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserica aceasta, pentru cei ce trudesec, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziuă toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Preotul: Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeu nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Apolisul (Dezlegarea deplină)

Preotul: Înțelepciune.

Poporul: Binecuvântează, Părinte.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeu nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne, îndură-Te spre noi, **de 3 ori**. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: **Amin**

Preotul: **P**entru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: **Amin.**